

Αρχιερατικό Συλλείτουργο και 19ετές Μνημόσυνο του μακαριστού Επισκόπου Τράλλεων κυρού Ισιδώρου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πολυανής και Κιλκισίου](#)

Στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό της Αγίας Παρασκευής Λαγκαδά, τελέσθηκε το πρωί του Σαββάτου 9 Μαΐου 2026, Τρισαρχιερατική Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σύρου κ. Δωρόθεου Β', συνιερουργούντων των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών Πολυανής και Κιλκισίου κ. Βαρθολομαίου και του οικείου Ιεράρχου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κ. Πλάτωνος, παρόντων εκπροσώπων των τοπικών

Αρχών και πλήθους πιστών.

Προ του πέρατος της Θείας Λειτουργίας, τελέσθησαν τα ιερά Μνημόσυνα, το δεκαευννιαετές μνημόσυνο του αιιδίμου **Επισκόπου Τράλλεων κυρού Ισιδώρου** και το ετήσιο της μακαριστής σάρκα μητρός του Σεβασμιωτάτου **κ. Πλάτωνος Ειρήνης**.

Άλλωστε, τόσο ο **Μητροπολίτης Κιλκισίου**, όσο και ο **Μητροπολίτης Λαγκαδά** αποτελούν πνευματικά τέκνα του **μακαριστού Επισκόπου Τράλλεων**, τιμώντας συνεχώς και αδιαλείπτως τη μνήμη του, δεόμενοι για την ανάπαυση της μακαρίας ψυχής του.

Τον θείο λόγο εκήρυξε ο Σεβασμιώτατος κ. **Δωρόθεος Β'**, ο οποίος αρχικά ομίλησε για την Σαμαρείτιδα, η οποία, παρ' ότι γυναίκα, αμαρτωλή και Σαμαρείτισσα, υπερέβη τους περιορισμούς, που επέβαλλαν αυτές οι τρεις ιδιότητες στην εποχή της και συνομίλησε με τον Χριστό, ο οποίος διείδε την καλή της προδιάθεση, καθάρισε και φώτισε την ψυχή της, εξ ου και Φωτεινή απεκλήθη, και της απεκάλυψε τη θεμελιώδη αλήθεια, που δεν είχε αποκαλύψει στους μαθητές Του: Ότι, δηλαδή, ο Θεός είναι πνεύμα, δεν γνωρίζει τοπικούς περιορισμούς, είναι Πατέρας όλων των ανθρώπων, και έτσι όλοι οι άνθρωποι είμαστε αδέρφια.

Στη συνέχεια αναφέρθηκε στην προσωπικότητα του αιιδίμου **Μητροπολίτου Τράλλων κυρού Ισιδώρου**, τον οποίο είχε γνωρίσει σε Θεολογικό Συνέδριο, μαζί με τον αείμνηστο Καθηγητή Σάββα Αγουρίδη, και στη σεβάσμια μορφή της Επισκοπομήτορος Ειρήνης, η οποία ανέθρεψε τον υιό της υπό τις στοργικές της πτέρυγες, τον γαλούχησε με τα νάματα της πίστεως, τον ανέθρεψε με νοουθεσία Κυρίου και τον παρέδωσε στην Εκκλησία, η Οποία με τη σειρά Της τον ανέδειξε άξιο Μητροπολίτη Λαγκαδά!

Ο μακαριστός Επίσκοπος Τράλλων **κυρός Ισίδωρος** δίδασκε μόνο με την παρουσία του και “μιλούσε ακαταπαύστως” με την διδακτική σιωπή του...

Μεγαλοπρεπής ως προς την εμφάνιση του, επιβλητικός ως προς το παράστημά του, προκαλούσε δέος και θαυμασμό.

Αληθινός στις ανθρώπινες συναναστροφές του και πλήρης αγαθούς νηφαλιότητας η αγία ψυχή του.

Το καθαρό του βλέμμα και το πηγαίο και γεμάτο ανυπόκριτη αγάπη, χαμόγελό του δεν λησμονήθηκαν ποτέ από όσους τον γνώρισαν από κοντά....

Χαμογελούσε πάντοτε, ουδέποτε εθεάθη κατηφής, εκνευρισμένος ή απόμακρος. Είχε εντός του την χαρά του Αναστάντος Χριστού, την οποία βίωνε όχι εν τύποις αλλά εν ουσία και αυτή ακριβώς η πνευματική χαρά ζωγραφίζονταν με τα πιο όμορφα χρώματα στο πρόσωπό του...

Όλες οι αρετές ελάμπρυναν και κοσμούσαν τον χαρακτήρα του.

Τίμιος, ανιδιοτελής, αφιλοχρήματος, γαλήνιος, ειρηνικός, ευλαβής, φιλάγιος, ανυπόκριτος, ταπεινός, ευγενέστατος, αρχοντικός, διακριτικός, συμπονετικός με γνήσιο ορθόδοξο φρόνημα και με μεγάλη κηρυκτική δράση, συνέβαλλε τα μέγιστα στην κατά Θεόν πρόοδο εκατοντάδων πιστών.

Πάμπολλα τα πνευματικά του τέκνα, κληρικοί και λαϊκοί που τα αγαπούσε δίχως ποτέ να τα μειώνει, αλλά αντιθέτως η συμπεριφορά του προς αυτά ήταν “επι ίσοις όροις”, ασχέτως του μεγάλου αξιώματος που του είχε δωρήσει ο πανοικτίρμων Θεός.

[ΠΑΤΗΣΤΕ ΕΔΩ ΓΙΑ ΤΟ ΣΧΕΤΙΚΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ](#)